

BIBLIOTECA
Antologie psaltică | 2
PAISIANĂ

Visarion Ieromonahul

STIHIRARUL

Tomul al II-lea
(ianuarie - august)

Tomul al doilea al

STIHIRARULUI

IANUARIE - AUGUST

care cuprinde stihiri, slave, sedelne, mărimuri,
luminânde, tropare și condace
la praznicele împărătești și la sărbătorile sfinților,
o parte traduse din grecește în românește, iar altă parte
potrivite pe românește de

VISARION IEROMONAHUL

(1794 - 1844)

din Sfânta Mănăstire Neamț

tipărit acum pentru întâia oară după manuscrise aflate în
biblioteca Sfintei Mănăstiri Agapia
cu binecuvântarea

ÎPS TEOFAN

Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

în această ediție diortosită și îngrijită de

Gabriel Duca

la anul 2013 de la Nașterea Domnului

Prefață

Cu ajutorul lui Dumnezeu vede lumina tiparului o nouă carte de psaltichie izvodită în Mănăstirea Neamț în prima jumătate a secolului al XIX-lea, în obștea care se conducea după rânduielile lăsate de Sfântul Paisie Velicicovschi. Această carte conține cântări din două manuscrise alcătuite de Visarion Ieromonahul în cel de-al doilea sfert al veacului al XIX-lea, manuscrise aflate în biblioteca Mănăstirii Agapia.

Visarion Ieromonahul a fost cel mai important reprezentant al școlii de psaltichie din Mănăstirea Neamț și unul din cei mai mari alcătuitori sau traducători de psaltichie din Țările Române în prima jumătate a veacului al XIX-lea. Un mare număr de manuscrise aflate în biblioteca Mănăstirii Neamț sau în alte biblioteci din felurite părți ale țării și din Sfântul Munte Athos cuprind cântări alcătuite sau traduse de acest mare protopsalt nemțean pentru aproape toate slujbele și perioadele anului bisericesc. Pentru că era priceput nu doar la facerea cântărilor, ci și la meșteșugul scrisului, Visarion Ieromonahul a alcătuit mai multe manuscrise psaltice, precum și alte manuscrise necesare obștii din care a făcut parte.

„Nu mai puțin au fost întru învățătură și Părintele Visarion Ieromonah din aceeași Monastire, carele iarăși foarte bine știind meșteșugul sistimii vechi, au prefăcut multe cântări pe sistima noauă. Ba încă din înțelepciunea cea dată lui de la Dumnezeu, au și alcătuit foarte multe cântări bisericești, precum Stihirariul preste tot anul a Mineaelor, a Penticostarului, a Triodului, și Irmoase cu pripeale pe la Praznice, Polieleae,

Heruvica, Axione, Chinonice, și altele: pe care le-au și scris însuși foarte frumos, căci că și întru aceste meșteșugu al scrierii cărților, nu era prost [simplu – n. n.]”¹.

Dintre manuscrisele caligrafiate chiar de mâna lui Visarion, menționăm pe cele mai importante: *Doxastica, adică slavele de la praznicele împărătești ale Maicii Domnului* (nedatat), *Prohodul Domnului* (nedatat), *Cântările Pentecostarului* (nedatat), *Heretismosurile și Polihronismosurile* (1837), *Cântările Sfintei Liturghii* (1837), *Heruvica* (1839), *Cântările Pentecostarului* (1839), *Irmologhionul* (1839), *Cântările Postului Mare* (1843), *Cântările Învierii* (1843), *Cântările privegherii* (1843) – toate aflate în biblioteca Mănăstirii Neamț, *Stihirarul Triodului* (nedatat) – în biblioteca Mănăstirii Ciolanu, *Stihirarul* (Mineiilor) (1844) – aflat în biblioteca Mănăstirii Agapia.

O biografie amănunțită despre Visarion Ieromonahul nu se cunoaște deocamdată². Nu știm unde s-a născut, nici statutul familiei sale, nici care sunt numele părinților săi; puținele date pe care le avem despre el provin din câteva însemnări pe marginea unor cărți sau manuscrise.

¹ **Ms. nr. 154** din biblioteca Mănăstirii Neamț, *Istoria Mănăstirii Neamțului și Secului și viața Cuviosului Paisie*, ff. 173v-174.

² Mai multe amănunte despre Visarion Ieromonahul și activitatea sa în școala de psaltichie din Mănăstirea Neamț la **Gheorghe C. Ionescu**, *Lexicon al celor care, de-a lungul veacurilor, s-au ocupat cu muzica de tradiție bizantină în România*, Ed. Diogene, București, 1994, pp. 365-367; Diac. **Ioan Ivan**, „Manuscrisele de muzică psaltică de la Mănăstirea Neamț”, în *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, nr. 9-12/1960, pp. 602-614; **Vasile Vasile**, „Iosif Protopsaltul”, în *Muzica*, anul XII, nr. 3 (47)/iul.-sept. 2001, pp. 100-134; **Idem**, „Visarion Protopsaltul – reprezentant de seamă al Școlii muzicale de la Neamț”, în *Studii și cercetări de istoria artei. Seria teatru, muzică, cinematografie*, tomul 39 (1992), pp. 93-98; **Idem**, „Școala paisiană de muzică bizantină – Ieromonahul Visarion Protopsaltul”, în *Antologhion paisian. Tomul 1 – Perioada Triodului* (editor monah Filotheu Bălan), Ed. Sofia, București, 2005, pp. V-XXIX.

În pomelnicul cu ctitori ai Mănăstirii Neamț, scris chiar de Visarion „cu însăși a sa mână”, în dreptul său apar următoarele nume: „Shimonahia Migdonia. Shimonah Dorothei. Shimonah Irinarh. Shimonahia Evpraxia. Shimonah Irinarh. Vasilie. Ecaterina. Safta. Constantin. Lupul. Nicolae. Maria. Sandul. Elena”. Ținând seama de faptul că monahii își treceau în acest pomelnic doar rudele apropiate, înseamnă că mai mulți membri ai familiei lui Visarion, printre care poate chiar părinții săi, au îmbrățișat viața monahală, primind în cele din urmă și schima cea mare.

Până de curând nu era cunoscută perioada exactă în care a trăit protopsaltul nemțean. O însemnare găsită de profesorul Pavel Lungu la sfârșitul unei cărți care a aparținut chiar lui Visarion Ieromonahul, aflată acum în biblioteca Mănăstirii Neamț³, arată că acesta a trăit între anii 1794 și 1844. Semnătura sa apare deasupra următoarei cronologii:

„La anul: 1794. maiu, 7: zile, mam născut.

la: 1806: Noemvr: 15: am venit la călugărie.

la: 1809: avgust: 15: mau făcut anagnost pār: Veniamin
mitropolit

la: 1812: octombr: 11: mau făcut calogher: pār: Ven: mitr:

la: 1815: februar: 9: mau făcut diacon: pār: Ven: mitr:

la: 1824: avgust 24: mau făcut preot pār: Ven: mitr.”

Apoi alt scris:

„la: 1844: Dechemvrie: 16: sau dus din viață pār:

Vissarion Ieromonahul și D(u)hovnicul”.

Mai știm despre Visarion că a deprins meșteșugul cântării în sistima cea veche de la Iosif Schimonahul, întâiul psalt al Mănăstirii

³ *Adunare a cuvintelor celor pentru ascultare dela mulți sfinți și dumnezeești părinți, [...] și viața cuviosului părintelui nostru Starețului Paisie [...], Mănăstirea Neamț, 1817. Cota cărții este 1229/3. Mulțumesc pe această cale domnului Pavel Lungu, care mi-a furnizat această informație importantă.*

Neamț⁴, și că a asistat la Iași la lecțiile de cântare pe care arhidiaconul Nichifor Kantuniari⁵ le preda ucenicilor lui. Pe cei doi dascăli îi pomenește în prefața **ms. nr. 7** din biblioteca Mănăstirii Neamț, spunând:

„Heretismosurile și Polihronismosurile [...] și vre o câteva irmoase ceale mai alese din Kalofonikon, încă și Axionul Prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, în deosebite glasuri; apoi și Axioanele Prazdnicilor celor Împărătești am scris-o, scoțîndule atât ceale grecești, cât și ceale moldovenești, din Sistima musichiei ceii vechi, în Sistima musichiei ceii noao, dupre paradosirea ce am luat de la sfinție sa părintele Iosif Schimonahul dascălul meu, carele sfinție sa au fost întîiu Psalt a musichiei ceii vechi, în sfînta Monastirea Neamțului. Amestecînd puțin ceva și din proforaoa Prea cinstitului și prea alesului între Dascălii musichiei ceii vechi, Chir Nichifor

⁴ Iosif Schimonahul „a adus în Monastirea Neamț știința și învățătura musichiei vechi, a cântărilor bisericești, pe care le-a paradosit la mulți părinți” (*Pomelnicul ctitoricesc al Sfintei Monastiri Neamț*, în **ms. nr. 190** din biblioteca Mănăstirii Neamț, apud **Vasile Vasile**, „Iosif Protopsaltul”, *op. cit.*, p. 105). O frumoasă relatare despre Iosif se găsește și în **ms. nr. 154** atunci când se vorbește despre Mănăstirea Neamț în vremea starețului Dometian (1823-1834): „În vremea stăreției sale, foarte mult era împodobită această Monastire, cu Părintele Dascalul Iosif Ieromonah [...] și cu Părintele Iosif Schimonahul Protopsalt din aceastași sfîntă Monastire, carele au alcătuit anixandarele ceale mari, vre o câteva heruvice, axione, și alte cântări” (f. 173). Vezi și Diac. **Ioan Ivan**, *op. cit.*, p. 609; **Gheorghe C. Ionescu**, *op. cit.*, pp. 193-194.

⁵ Arhidiacon al Patriarhiei Antiohiei, Nichifor Kantuniari (c. 1770 – c. 1830) era originar din insula Hios; a fost ucenic al lui Iacov Protopsaltul († 1800). După ce a slujit ca diacon la Damasc și Constantinopol, pe la începutul veacului al XIX-lea a venit la Iași, unde a deschis o școală de psaltichie. Pe lângă psaltichie, Nichifor Kantuniari a acordat o atenție deosebită și cântecelor lummești, notând în semiografia muzicală bizantină cântece în turcă, arabă, franceză, greacă și italiană (**Nicolae Gheorghită**, *Byzantine Chant between Constantinople and the Danubian Principalities*, Ed. Sophia, București, 2010, pp. 87-88; **Gheorghe C. Ionescu**, *op. cit.*, pp. 66-67).

Kantuniari Arhidiaconul Patriarhiei Antiohiei, Carele au paradosit cîntările și alcătuirile sale în orașul Iași în sfînta Mitropolie, în zilele Prea înălțatului Domnului Scarlat Kallimah voevod, pe la anul 1814, unde ducîndu-mă și eu acolo, am ascultat cînd cînta Dascălul ucenicilor săi Mathimile”.

Dragostea și recunoștința pentru dascălul său, Schimonahul Iosif, i-au rămas întipărite lui Visarion și după moartea acestuia. Legătura strînsă dintre dascăl și ucenic este păstrată după moartea dascălului prin păstrarea vie a predaniilor sale. Despre cîntările din manuscrisul de mai sus spune că felul mai complicat (analitic) în care le-a exghisit nu este nicidecum pentru a îngreui pe cîntăreți, ci pentru a rămîne scrise în felul în care le cînta Iosif Schimonahul; prin aceste cîntări, amintirea dascălului nemțean rămîne vie în amintirea ucenicilor săi:

„Deci dacă să va întîmpla ca vre un oarecarele din dascălii musichiei a vedea această cîrtică și voind a cînta ceale ce să află întrînsa, i să va părea cu îngreuiare ori pentru ce chip, pre unul ca acela cu smerenie și cu dragoste îl rog să nu să supere nimic, că eu de și întradins întracest feliu leam scos, dar nu pentru aceaea, ca numai decît să le cînte și alții, ci mai mult pentru aceasta adecă, ca sămi fie spre mîngîierea mea în chilie, iar alta, ca să nu dau uitării pre Dascălul făcătorul meu de bine, Părintele Iosif, ci oricînd voiu căuta în cîrtica aceasta, și voiu cînta, ori întrauz, ori întru sinemi, să poci ami aduce aminte de Dascălul meu, carele sau ostenit pentru mine și mau învățat; căruia săi facă milostivul Dumnezeu odihnă în veacul viitoriu, întru împărăția ceriului, cu toți dreptii, și Cuvioșii Părinții noștri”.

Tipărirea cîntărilor lui Visarion Ieromonahul reprezintă, pe lângă folosul lor pentru înfrumusețarea slujbelor Bisericii, și un prinos de cinstire adus marelui protopsalt și obștii nemțene, viețuitoare după

așezămintele Sfântului Paisie Velicicovski. Aceste cântări sunt aspecte ale vieții duhovnicești, ale osârdiei pentru păstrarea tradiției și ale buneii rânduiei instituite în Mănăstirea Neamț de Starețul Paisie și păstrate după moartea sa, pentru câteva decenii, de către ucenicii săi. Pe lângă iscusința cu care au fost alcătuite sau potrivite pe limba română, cântările din această carte ne arată și atenția acordată în acele vremuri buneii rânduiei a slujbelor din Mănăstirea Neamț.

Dacă până acum douăzeci de ani Visarion Ieromonahul era cunoscut mai mult de muzicologii care i-au cercetat manuscrisele și prea puțin de către cântăreții de strană, întrucât din creația sa nu fusese tipărit decât *Polieleul bulgăresc*⁶, în urmă cu câțiva ani, cântările sale au început să fie date la lumină pentru toți iubitorii de psaltichie. În anul 2005 a apărut tomul I al *Antologhionului paisian – Perioada Triodului*, în care sunt publicate integral manuscrisele *Stihirarului Triodului* și cel al *Prohodului Domnului*, precum și alte cântări adunate din diferite manuscrise alcătuite de Visarion pentru această perioadă. În anul 2007 Asociația Nectarie Protopsaltul a publicat, cu sprijinul Mănăstirii Vatoped, tomurile 1 și 2 ale *Antologiei de cântări psaltice*. În capitolele cu cântări calofonice de la sfârșitul fiecărui volum sunt publicate mai multe cântări ale protopsaltului nemțean din manuscrise aflate în bibliotecile mănăstirilor Agapia și Neamț. Acum, șirul publicării cântărilor lui Visarion continuă cu cele din **manuscrisele nr. 505 și 575** din biblioteca Mănăstirii Agapia.

Manuscrisul nr. 505 din Biblioteca Mănăstirii Agapia – *Stihirarul (Mineielor)* alcătuit de Visarion Ieromonahul din Mănăstirea Neamț este,

⁶ În *Antologie care cuprinde cântări pentru Vecernie, Utrenie, Liturghie, Postul Mare, etc. [...] date la lumină prin sânguința Părintelui Ieromonah Dometie Ionescu dela Schitul Icoana din București, Tipo-Litografia Cărților Bisericești, București, 1898, pp. 235-241.*

fără îndoială, unul dintre cele mai valoroase manuscrise psaltice ale școlii românești. Scris foarte îngrijit, cu cerneală de două culori, neagră și roșie, asemenea celorlalte manuscrise ale lui Visarion, *Stihirarul* arată atenția deosebită care se acorda alegerii și pregătirii cântărilor în obștea Mănăstirii Neamț. Manuscrisul conține 343 de file cu câte 15 rânduri pe fiecare pagină. Paginile sunt numerotate cu cerneală roșie, în dreapta, în colțul de sus, respectiv în stânga, în colțul de sus, pentru pagina de verso.

Manuscrisul este unul de tip coligat; înainte de începutul *Stihirarului* sunt legate câteva file care fac parte din manuscrisul *Stihirarului Triodului*, identice prin conținut și grafie cu cele din manuscrisul complet, aflat în mănăstirea Ciolanu (jud. Buzău). Manuscrisul nu a fost legat în timpul vieții lui Visarion. Cineva a găsit aceste file din *Triod* și le-a legat fără să țină prea mult seama de ordinea lor, împreună cu *Stihirarul Octoihului*. Printre aceste file din *Triod* se găsesc și câteva pagini dintr-un alt manuscris redactat tot de Visarion, cu cântări alcătuite pentru ziua de 15 septembrie, când se face pomenirea Sfântului Visarion al Larisei, al cărui nume îl purta proto-psaltul nemțean. Filele de dinaintea *Stihirarului* nostru conțin stihiri din următoarele zile:

- f. 4: *Vineri a șasea săptămână a Sfântului și Marelui Post*
- f. 5: *Sîmbăta Sfântului și Dreptului Lazăr*
- ff. 5v-7: *Sîmbăta Stîlpărilor*
- f. 8: *Sîmbăta Lăsatului de brînză*
- f. 8v: *Dumineca Lăsatului de brînză*
- *În 15 zile ale lui Septembrie. Sfîntul Marele Mucenic Nichita* (f. 10), apoi de la
- f. 12: *Întru aceași zi. Cel dintru sfinți părintele nostru Vissarion Arhiepiscopul Larisii. După Slava de la Vecernie (completă), pe verso-ul filei a 13-a începe Slava Litiei.*

faptul că un lucru dăruit bisericii nu trebuie strămutat de la locul său, ci păstrat acolo unde se cuvine¹³.

Manuscrisul *Stihirarului* a ajuns în Mănăstirea Agapia Veche fiind cumpărat de marele iubitor de psaltichie și de artă bizantină, Ieroschimonahul Gervasie Hulubaru¹⁴, împreună cu alte manuscrise muzicale, de la Teofan Anghela, ieromonah slujitor în Mănăstirea Neamț până în 1930, apoi în anii 1930-1944 în Schitul Sihăstria-Secu¹⁵, cântăreț și copist de manuscrise psaltice¹⁶. Că manuscrisul a aparținut la un moment dat lui Teofan Anghela este dovedit de faptul că

¹³ Astfel, în **ms. nr. 87** din biblioteca Mănăstirii Neamț, pe fețele filelor 3-47 este scris chiar de mâna lui Visarion următorul text: „Această cârtică cu psaltichie, întru carea să cuprindă Slujba Învierii Domnului nostru Ii(su)s H(risto)s scriinduo eu, o am afierosit sfintei Bisericii ceii mari din Sfântă Monastirea Neamțului, unde să prăzdnuiască hramul Înălțării Mântuitorului, ca să fie la strana cea mare, iar carele va îndrăzni a o strămuta, sau a o înstreina de la Biserică, de la strană să fie supt ne ertat canon, și ne ertat de Domnul nostru Ii(su)s Hristos și supt ne blagoslovenia Maicii Domnului, până când o va întoarce înapoi, iarăși întru aceiași Biserică. 1843. Februarie: 5. Visarion Ieromonah și Duhovnic.”

¹⁴ Ieroschimonahul Gervasie Hulubaru (1888-1973), călugărit în Mănăstirea Neamț, a slujit ca ieromonah în Mănăstirea Agapia între 1927 și 1944, apoi s-a retras până la sfârșitul vieții la Agapia Veche. A fost foarte cunoscut la vremea sa ca zugrav de icoane și biserici. Pentru o vreme a fost și profesor de cântare bisericească în Mănăstirea Secu. Mare iubitor de artă și cultură, Gervasie Hulubaru a înființat un mic muzeu la Mănăstirea Agapia Veche în care a adunat felurite obiecte bisericești, icoane și manuscrise, pentru a nu fi înstrăinate (vezi Arhimandrit **Dionisie Udișteanu**, *Ieroschimonahul Gervasie Hulubaru*, Ed. Mușatinii, Suceava, 2006).

¹⁵ Arhim. **Timotei Aioanei**, *Viețuitori din chinovia Neamțului în veacul al XX-lea – Biografii*, Ed. Trinitas, Iași, 2008, p. 333.

¹⁶ Într-o însemnare de pe prima filă a **ms. B II 77** din biblioteca Mănăstirii Agapia, Gervasie Hulubaru spune că a cumpărat respectivul buchet muzical de la Protos. Teofan Anghela, „maistru de scris note”. Manuscrise copiate de Teofan Anghela se află în biblioteca Mănăstirii Agapia (**ms. B II 64**) și în biblioteca Mănăstirii Sinaia (vezi **Ierom. Mihail Harbuzaru**, *op. cit.*, p. 179).

semnătura lui se află pe spatele celei de-a doua file. Pe fila 1 verso scrie „3000 lei”, probabil suma cu care a fost cumpărat manuscrisul de la Teofan Angheloa, iar pe reversul filei 2 este desenat cu cerneală roșie și neagră un chenar ce are la colțuri literele G și H, inițialele numelui lui Ghervasie Hulubaru.

Am socotit potrivit să adăugăm în actuala ediție și cântări din **manuscrisul nr. 575** din biblioteca Mănăstirii Agapia. Din el au fost luate *Mărimurile* diferitelor praznice și sărbători (*Veliceaiorile care să cântă preste tot anul după Polieleu la Prazdnicile Împărătești, și la sfinții cei mari*) și așezate în locul în care acestea se cântă în cadrul Utreniilor. Au o linie melodică specifică, diferită de cele din alte manuscrise sau tipărituri. Manuscrisul este scris tot de către Visarion Ieromonahul, în două culori, cu cerneală neagră și roșie.

Nădăduind că această carte va fi spre folosul multor cântăreți de strană și al tuturor iubitorilor de psaltichie, rugăm pe milostivul Dumnezeu să binecuvinteze lucrarea noastră și să ne dăruiască spor și putere pentru a scoate la lumină și alte asemenea cărți spre lauda și slava Sa, iar pe cei care vor găsi oarecare greșeli, strecurate din neputință sau din nebăgare de seamă, să le îndrepte cu dragoste și înțelegere și, pe cât le va fi cu putință, să ne pomenească în rugăciunile lor.

dr. Gabriel Duca

ÎNTRU ÎNTÂIA ZI A LUNII LUI IANUARIE

cea după trup Tăiere Împrejur a Domnului nostru
Iisus Hristos și pomenirea celui întru sfinți Părintelui nostru
Vasilie cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei

La Vecernie, stihirile, glas λ δ $\text{N}\eta$

Po go rân du Se Mân tu i i to o o rul⁶ la nea
mu u ul o me e ne esc⁶ a pri mi it în fă șa re cu
scu u u u te e e e ce⁶ nu u S-a scâ âr bi i it de tru
pea as cată ie ree îm pre e jur⁶ Ce el de opt zi le du
u pă ă ă ma a ai că ă⁶ și fă ră ă în ce e pu u ut du
pă ă ă Ta a a a tă⁶ A ce estu ia cre e e din
cio o și ii să ă ă-I stri i i i gă ă ăm⁶ Tu e ești Du um
ne ze e e u u ul no o o os tru⁶ mi lu ie e eș te

 (de două ori)

 Nη

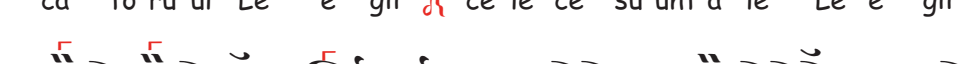

Nu S-a ru și nat Prea bu nul Dum ne e zeu ⁶cu tru pea

 as că tă ie re e î îm pre jur a a a se e tă

 ă ă ia ^γci S-a da at pre Si i ne e chip și i pi il dă ă

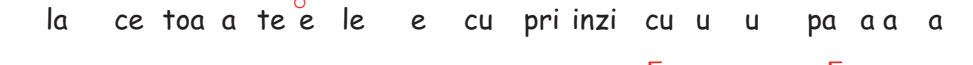

 tu tu u ro or spre mân tu u u i i i i re ^γcă Fă

 că to ru ul Le e gii ^Δce le ce su unt a le Le e gii

 le-a a pli i nit ^Δși pro ro ci i le pro ro ci i lor ⁶ce le

 ce a au fo o ost des pre e e Dâ â â ân sul ^γCe e

 la ce toa a te e le e cu pri inzi cu u u pa a a a

 al ma ^Δși cu scu u te e ce ești în fă ă șat Doa am ne sla

 (de două ori)

 Slavă, glas ^λ Nη

De în țe lep ciu ne e iu bi i tor ^γfă cân du te cu vi

 oa a a se e ⁶și din toa te ce e le ce e su unt ^Δ

a le gâ ân du-ți îm pre u u nă vie e ți u i i i
 toa a a a re ^Δ cea spre Dum ne zeu gân di i rea de e e moa a ar
 te e ⁶ cu cu vi i in ță vi a ța ți-ai pe e e e e
 tre e e e cut ^γ că pa ti mi i le e tru pu u lui ^Δ cu os te
 ne li le în frâ â nă ă ă rii ⁶ pre ti i ne îm bră câ â
 â ân du u u u te ^γ și cu dum ne ze ias că gân di i
 re e e e de le e e ge e ne ro bi i tă vred ni ci i
 a su u fle tu lu u ui pă ă ă zi i i i in du-ți ^Δ cu
 bo gă ți a fa ap te e ei bu u u ne ⁶ to o ot gâ ân dul
 tru pu u lui ^Δ I-a ai su pu us du u u u hu u u u lui ^γ pe en
 tru a cea as ta tru pul u rân du-ți și i lu u u mea ^Δ și pe
 stă pâ ni to o ru ul de e e lu u u u u me ^Δ stâ ând î
 na in tea lu ui Hri is tos ^Δ ce re e su u fle te e lo o

or noa a a a as tre Δ ma a a re e e mi i i i lă

Și acum, Pogorându-Se Mântuitorul
(pag. 1)

La Litie, Slavă,
glas λ Πα

Văr s-a a tus-a a ha a a rul în bu u ze e e
le e ta a a le Δ cu vi oa a a se pă ri i i i in
te e π și te-ai fă cut pă ăș tor Bi se e ri ci ii lu u
ui Hri is tos Δ în vă țâ ând o o i le ce e e le e cu
vâ ân tă ă ă toa a a a a re Δ să crea a dă în Tre
i mea cea a a a de o o fi i i i i in ță Δ în tru o o
o Dum ne ze e e i i i i re

Și acum, Pogorându-Se
Mântuitorul (p.1)

La Stichoavnă, Slavă, glas λ Πα

Ce e la ce Ha a rul mi nu u ni i lo o or din
ce e er a ai lu u u at π și în șe lă ciu
nea a a i i i do o lea as că Δ ai vă di it cu în

 a a nul ^v și își în toa ar ce e cur ge e rea a a a

 pe lo o or sa a a le e ⁶ vă zâ â ând pe Stă pâ â nul bo

 te zâ â â ân du u u u Se ^v

 a un om a a ai ve e ni it la râ âu Hri is toa a se

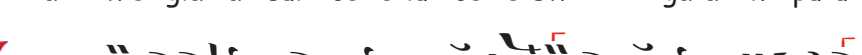
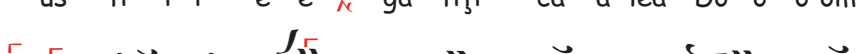
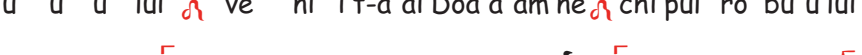
 e Îm pă ă ă ra a a a te ^v și bo te ez ca

 o slu ugă ă a lu u a ^A Te sâr gu ie ești Bu u nu u le

 din mâ âi ni lē Mer gă to ru u lu u ui î î na a a i

 i i i in te ^A pe en tru pă ca a te le e e noa a as tre

 e ⁶ Iu bi to o ru le de oa a a me eni Slavă, Și acum,
glas λ π δ Νη

 ă tre gla a sul ce e lui ce e stri i i gă ă în pu u

 us ti i i e e ⁶ gă tiți ca a lea Do o o om

 nu u u u lui ^v ve ni i t-a ai Doa a am ne ^A chi pul ro bu u lui

 lu u ând ^A bo te ez ce e râ â ând ^A Ce e la ce nu u

u u știi de păă ca at vă zu u tu Te-a au a pee le e
e și s-a a au tee e e mu u ută cūtre mu ra a
a a tu u u s-a Mer gă to rul î na a a i i in te
și a stri ga a a at grăăăă ind cu um va a lu u u
mi i na sfe eș ni cul pre e e Lu mi i i nă cu um
își va pu u ne mâ â â na ro o o bu u ul pre Stăăă
pâ â â â nul sfin țe eș te măăă pre e mi i ne și
a a a pe le Mân tu u i to o ru u le Ce e
la ce ri i i di ici pă ca a a tu u ul lu u u mi i i
i i i i i Prochimenul, glas leghetos Bx

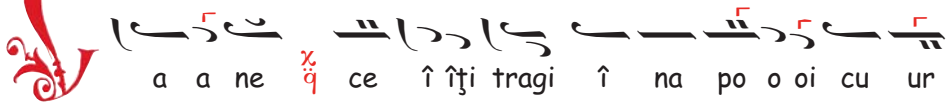

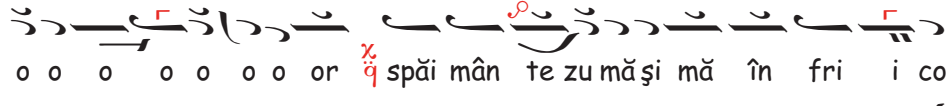
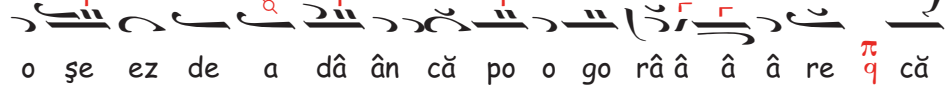
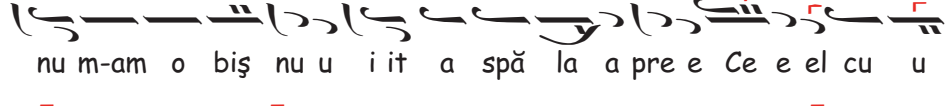
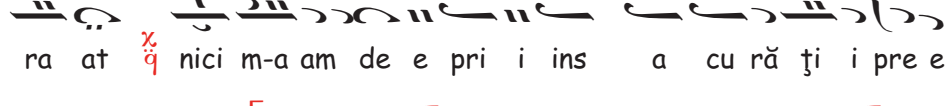
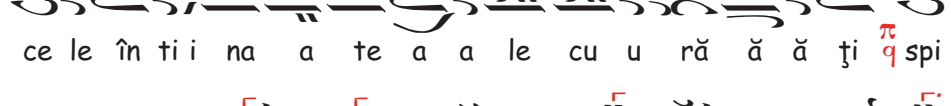
Și a tu nat din cer Do om nul și Cel Î nalt Și-a
da at gla a sul Săăă a treia oară
cu sfârșitul și Cel Î nalt Și-a da at gla a
su u ul Săăăăăă

A a ceste a zi i i ce Do o om nul că ă ă Nη
 tre e I i i oan y pro ro o cu le vi i no
 de Mă bo tea ză ă pre e Mi i i ne e A pre Cel ce te-am
 zi di it pre e e ti i i ne și lu mi nez cu u u ha a a rul 6
 și i i cu ră țe e e esc toa a a a te y a tin ge e
 te de Dum ne ze e e ie e escul Me eu cre e eș te e et
 și nu u u șo o vă ă ă i y pro ro o cu le la a
 a a să a a a cu um y că am ve ni it să pli i ne e
 esc toa a a tă dre e ep ta a a a tea y tu u dar cu
 ni mi ic nu u șo o vă ă i i A că pre lup tă ă ă to o
 rul 6 ce e el ce se tă ăi nu ie eș te e î î în a
 a a a pe A pre dom nul în tu ne e ri i cu u u lui 6
 me e e erg să ă ă î î î pierd iz bă vi i i ind lu u

u u mea ^Δ din cu ur se le e e lui a a cu um ⁶ ^χ dâ â
 ând ca ^U Un Iu bi to or de e oa a a meeni ^Δ vi a ță ve e
 e eș ni i i i cã glas λ π Πα

Aa a as țazi pro ro ci a a psa al mu u lui vi i ne e
 e e să-și ia a pli ni i i i rea ^π că ă ma rea
 a a zi i i i i i i i i i i i i i i ce e ^χ

a a vă zu ut și i s-a a te e e e mut ^Δ Ior da a a nu
 u ul s-a a în to o ors î î na a a poi ^π de la fa
 a ță Do o om nu u u u u lui de la fa a a ță Dum ne ze
 u u lu u ui lu ui I a a a a cov ^π ^{Πα} Ce e lu u ui ce
 e e a ve e ni it ^π să ia a bo tez de la a slu u u ũ
 gă ^γ ^Δ ca a a no o o o oi de ne cu ră țî a i do
 lea as că scă ă pâ ân du u u u ne ^Δ ^π să ne lu mi nă

 Slavă, Și acum,
 ă ă ăm su fle e te e le pri i in tr-Î î în sul glas λ q Πα
 e îți î în to orci a a pe le ta a a le O o, Io or da
 a a ne x q ce î îți tragi î na po o oi cu ur
 ge e rea Δ și nu u u î î îți fa aci me er ge rea a cea
 du u pă fi i i i re π q nu po ot su fe ri i i i i
 zi i i ce x q fo cul ce el mis tu i to o o o o o
 o o o o o o or x q spăi mân te zu mă și mă în fri i co
 o șe ez de a dâ ân că po o go râ â â â re π q că
 nu m-am o biș nu u i it a spă la a pre e Ce e el cu u
 ra at x q nici m-a am de e pri i ins a cu ră ți i pre e
 Ce e el fă ră ă de pă ă ă ă cat x q ci va a se e le
 ce le în ti i na a te a a le cu u ră ă ă ți π q spi
 i nii pă ca a te e e lor x q a-i a arde î în va a a